

Dumnezeul rascumparator

Comentariu de Alejandro Bullon

Buna dragul meu!

Scopul lectiei acestei saptamani este sa ne arate dragostea minunata a lui Dumnezeu, care L-a determinat sa il dea pe Fiul Sau in favoarea rasei umane cazute.

Pentru a incepe, bineinteles trebuie sa citim Cuvantul Sfânt in Romani 5,8:

“Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. ”

Stii dragostea lui Dumnezeu este de neinteles, la fel ca si Dumnezeu insusi.

Una dintre misiunile mele cele mai dificile pe parcursul anilor, a fost aceea de a convinge fiinta umana de dragostea lui Dumnezeu. In special atunci cand persoana a cazut atat de jos incat a ramas marcat pe viata.

Omul in general, judeca dragostea lui Dumnezeu din perspectiva sa umana. Fiinta umana oricat ar considera dragostea sa pura, nobila, sincera, stie sa iubeasca doar intr-o maniera egoista. Adica eu iubesc pe acela care ma iubeste, iubesc ceea ce intr-o masura oarecare se va intoarce in favoarea mea, pe acela care intr-un fel oarecare va plati dragostei mele. Pe cel ce se poarta bine, sau face ceea ce eu zic. Dar dragostea lui Dumnezeu nu poarta pata egoismului uman, iar dragostea Sa nu asteapta nimic in schimb. Dumnezeu pur si simplu iubeste pentru ca El este dragoste. Aceasta este natura Sa.

Trebuie sa intelegi foarte bine un lucru, si anume ca Dumnezeu mereu, intotdeauna te va iubi. Orice ai face, oricum ai trai, El niciodata nu va obosi sa te iubeasca. Pentru ca in ziua in care El ar inceta sa te iubeasca, inceteaza sa fie Dumnezeu, dar aceasta este imposibil pentru ca Dumnezeu este dragoste.

Aceasta dragoste minunata care niciodata nu se termina, nu-L determina pe Dumnezeu sa inchida ochii in fata pacatului omului. Nu! Pentru ca pacatul distruge ceea ce atinge, iar Dumnezeu iubeste pe pacatos si nu-i doreste distrugerea. De aceea dragostea Sa nu ar putea fi o dragoste permisiva. El nu ar putea permite ca pacatul sa distruga toata umanitatea si de aceea El a prevazut un remediu. Care este remediu? Remediu este moartea, dar nu moartea fiintei umane, ci chiar propria Sa moarte. Bineinteles ca fiinta umana ceea ce ar fi meritat era moartea. Omul a pacatuit, “Toti am pacatuit”, zice Pavel. Nici unul macar, nu este drept. Niciunul nu face binele. “Din talpi si pana in crestet totul este putred” afirma Isaia. Atunci, fiinta umana merita sa moara, dar Dumnezeu te iubeste atat de mult incat nu a permis ca sa mori. De aceea a trimis pe Fiul Sau sa moara in locul tau. “ Prin aceasta se demonstreaza dragostea lui Dumnezeu” spune Pavel, “adica pentru noi care eram pacatosi, Hristos a murit pentru noi”.

Ce modalitate minunata de a rezolva problema pacatului! Sentinta a fost implinita, pentru ca daca a fost pacat, a fost apoi moartea. Dar plata pacatului (pentru ca plata pacatului este moartea) a fost platita: Hristos a murit in locul pacatosului. Aceasta este dragoste!

Dar Biblia nu vorbeste in acelasi timp despre mania divina si despre dragostea Sa? Bineinteles ca da, inclusiv Pavel scrie despre aceasta. El nu se jeneaza sa vorbeasca deschis despre mania divina. Pentru el mania divina nu se afla in conflict cu dragostea Sa. Iata ce ne spune in Rom. 1,18:

“¹⁸Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înăbușe adevărul în nelegiuirea lor. ”

Iti dai seama? Aici este mania divina. Dar trebuie bine inteles faptul ca mania lui Dumnezeu se revarsa peste toti cei care se manifesta fara mila si sunt nedrepti. Nu impotriva oamenilor, ci impotriva lipsei de mila si nedreptatii pe care ei o manifesta.

Adesea dragul meu, este trist sa vezi ca noi fiintele umane, confundam lucrurile atunci cand o persoana cade in pacat. Mania noastra , intre ghilimele, se indreapta impotriva pacatosului si nu impotriva pacatului sau. Dar la Dumnezeu lucrurile nu stau la fel. Domnul detecta pacatul. Nu poate aproba in nici o circumstanta pacatul, dar iubeste pe pacatos. De aceea Isus a murit. Trebuia sa termine cu pacatul. Trebuia sa pedepseasca pacatul. Dar trebuie sa salveze fiinta umana, iar dragostea Sa l-a determinat la sacrificiu.

Dumnezeu nu ne iubeste pentru ca Fiul Sau a murit pentru noi, ci Hristos a murit pentru noi, pentru ca Dumnezeu ne iubeste. Dragostea a fost resortul propusor al sacrificiului Sau. Dragostea este cea care l-a determinat sa sacrifice.

2. A doua parte a lectiei ne arata ca crucea exista deja inainte de momentul propriu-zis al crucificarii. Adica Evanghelia nu incepe in Noul Testament. Isus nu a venit in aceasta lume sa anunte Evanghelia, ci El a venit sa implineasca vestile bune ale Evangheliei, care i-au fost deja anuntate fiintei umane imediat dupa caderea sa in pacat. Gen. 2,15:

“Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.”

Dumnezeu avertizeaza ca inamicul, va incerca sa-i distruga pe fiii lui Dumnezeu, dar ca din samanta femeii sa va naste un fiu care va invinge pe dusman. Acest fiu este Domnul Isus Hristos, iar acest Fiu minunat al lui Dumnezeu, este insusi Dumnezeu, una cu Tatal si cu Duhul Sfânt. Acesta avea sa fie simbolizat in Vechiul Testament printr-un miel, pana in clipa in care adevaratul Miel al lui Dumnezeu care ridica pacatele lumii, avea sa moara pe crucea calvarului. Iar pe parcursul intregii Biblii intalnim un fir rosu, care este sangele lui Isus, care traverseaza fiecare pagina a Sfintei Scripturi. In Gen. 3,15 spune:

“Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Iar in Rom 16:20 Pavel confirma:

“Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelii pusă de altul,”

Nu este admirabil cum Moise si Pavel spun acelasi lucru si aceasta fara sa se fi cunoscut si anume ca Fiul va strivi capul dusmanului. Dar gasim chiar mai mult, Moise istorisind istoria lui Avraam pe muntele Moria, descrie tabloul fiului ce urma sa fie sacrificat. Eu te invit in acest moment sa privesti pe Avraam si pe fiul sau. Priveste-i suind muntele in liniste, sufera tatal, sufera si fiul, amandoi sufera pentru ca stiu ce se va intampla. Fiul ar fi putut incerca sa scape, sa fuga, dar nu o face, isi duce lemnele propriului sacrificiu. Tatal iubeste pe fiul sau, dar stie ca lucrurile trebuie sa mearga mai departe in aceasta maniera, iar cand cutitul se ridica pentru a sacrifica tinarul se aude un Glas care ii spune:

“... sa nu pui mana pe baiat si sa nu ii faci nimic...”

Imediat dupa aceasta vede nu departe intr-un tufis un berbec care urma sa-l inlocuiasca pe fiu.

Aceasta istorie este un simbol, pentru ca in realitate nimeni nu poate sa inlocuiasca pe Fiul, cum mielul a fost dus la macelarie si ca o oaie muta in fata celor ce urmau sa o sacrifice, nu i sa auzit glasul iar gura nu i sa

deschis. Deci crucea exista inainte de a exista crucea. Este adevarat ca pe crucea Calvarului Isus a murit, dar inainte ceeace era la cruce deja era simbolizat in maniera sacrificiului, in forma istoriei si alte forme.

3. In partea a treia a studiului vom vorbi despre Isus in Isaia 53. Aveam un prieten iudeu care intr-o zi mi-a spus: " Alejandro, interpretarea pe care voi crestinii o dati pasajelor din Isaia 53 este o interpretare imorala." Aceast cuvânt "imoral" mi s-a parut a fi foarte dur, si l-am intrebat de ce? Raspunsul sau a fost urmatorul: " Ca un om rau sa moara pentru relele pe care le-a facut este moral si drept, dar ca un om bun si drept sa moara pentru ceace a facut altul rau, aceasta este imoral".

Din punct de vedere uman aceasta concluzie este corecta, dar ceeace este nebunie pentru oameni, poate sa fie explicat numai in lumina dragostei lui Dumnezeu. Isaia 53.4-7:

"Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit.

Dar El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzută peste El, și prin rănilile Lui suntem tămăduiți.

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura "

Despre cine vorbeste aici? Aici vorbeste de Fiul lui Dumnezeu, El nu a considerat ca un lucru de apucat ca sa fie deopotriva cu Dumnezeu, ci s-a dezbracat de tot si aceasta pana la moarte si inca moarte de cruce. Am sa iti povestesc o istorie care te va ajuta sa intelegi mai bine Isaia 53. Pastorul H.M.S. Richards, este cel care a infiintat Vocea Sperantei, povesteste istoria vietii sale, si spune ca de tanar ii placea sa sara gardul vecinului pentru a fura mere. Dar aceasta pana a ajuns la urechile mamei sale care luandu-l deoparte ii spuse ca nu poate sa faca asa ceva. Asa ca mama i-a propus o intelegere zicandu-i: "vezi acest bat? Ei, vei avea parte de el daca mai furi merele vecinului." El ne povesteste ca a promis ca sa nu mai fure, a trecut o zi, doua, o saptamana, doua, merele erau pe zi ce trece mai rosii ca niciodata si nu a s-a putut abtine asa ca a furat din nou. In timp ce se intorcea cu minunatele mere in brate, mama i-a iesit in intampinare cu un bat in mana. In stinctiv a scapat merele din mana, stia ce a facut si mai mult decat atat, a avut o intelegere cu mama .Imediat a inceput sa isi ceara iertare. Atunci mama i-a spus: "

– Chiar nu vrei sa primești pedeapsa?

Si el a raspuns:

– Nu mami!

– Atunci exista o singura maniera ca sa nu fii pedepsit. Da-mi merele mie, ia batul si daca tu meritai sa primești de trei ori cu batul peste spate, am sa le primesc eu pentru tine.

Daca a existat un pacat, trebuie sa fie o pedeapsa, daca a existat o infractiune, trebuie sa fie o condamnare. Tu nu vrei ca sa o platesti, bine, Eu am s-o platesc pentru tine, tu ai gresit, ai facut rau, atunci apare si pedeapsa. Acelasi lucru s-a intamplat si cu Dumnezeu. De ce Isus a platit pentru tot fara ca sa fi fost vinovat cu ceva. Simplu, daca el nu ar fi platit, ar fi trebuit sa platim noi. Da noi nu doream sa platim, noi nu vrem sa murim. Cerem iertare si spunem, am pacatuit dar nu vreau sa mor. Bine, se intelege , dar exista numai o singura forma de a nu muri, pentru ca daca a existat pacat, moartea vine inevitabil. Daca nu vrei sa mori tu, cineva trebuie sa moara, iar Acel Cineva este Isus Hristos. Acesta este elementul minunat al dragostei lui Dumnezeu pe care niciodata nu il vom putea intelege.

4. In partea a patra a studiului vom vorbi despre Evanghelia de la cruce. Toate fiintele umane ne nastem pentru a trai, cel putin ne nastem cu perspectiva de viata, nu cred ca este cineva care se naste pentru a dori sa moara, cu totii facem planuri pentru a trai. Cand suntem copii, de acesta se preocupa parintii nostri iar pe masura ce crestem incepem sa ne facem propriile noastre planuri pentru viitor, iar in aceste planuri cred ca nimeni nu include moartea, cel putin nu la o varsta frageda. Dar cu Isus Hristos totul a fost diferit, pentru ca de

cand s-a nascut, s-a nascut pentru a muri, cand a inceput sa inteleaga misiunea Sa pe acest pamant a inteles si faptul ca drumul sau ducea la moartea de la cruce, El a venit in lume ca sa moara pe cruce. De cand a inceput sa constientizeze acest fapt El a trait in umbra crucii. Se indrepta spre cruce si dorea sa moara si nu ii era frica sa vorbeasca despre aceasta tema cu ucenicii sai. Ei doreau un salvator care sa-i elibereze de sub jugul roman si nu de sub jugul pacatului, ei isi imagineau un Mesia victorios care a venit ca sa inapoieze gloria pierduta a Israelului, dar Isus era constient de moartea Sa, de menirea vietii Sale care era moartea.

Obsesie suicida? Nu! Sacrificiu din dragoste. Era unica maniera de a salva fiinta umana. In acea ultima noapte in gradina Ghetsemani, tu crezi ca El dorea sa moara? Nu, dragul meu. El era o fiinta umana normala cu instinct al conservarii. In acea noapte, El nu-si dorea sa moara, la fel ca si fiinta umana El nu-si dorea moartea. L-a rugat atat de mult pe Tatal Sau: "Tata fa sa treaca de la mine cupa aceasta", adica nu vreau sa mor. Dar El te-a iubit atat de mult, el stia ca unica maniera de a te salva era sa moara si desi ca fiinta umana avea teama mortii, dragostea Sa l-a condus la cruce, pana la moarte, pentru a-ti reda posibilitatea de a trai. De aceea, dragul meu, daca Isus a murit pentru tine, daca El deja a suferit, a platit pedeapsa, atunci de ce mai traiesti jelindu-te, suferind si incercand sa platesti tu insuti? Ai incredere in Dumnezeu, preda-i viata ta, pentru ca el deja a platit pretul rascumpararii tale.

Exista balsam alinator in bratele lui Isus!

Si acum dragul meu, ajungem la sfarsitul lectiei. Iar aici vom vorbi despre strigatul disperat al lui Isus pe cruce. Acela a fost un strigat care a facut sa se zdruncine universul intreg. "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai parasit?!".

Sa ne imaginam ca am un fiu de 5 ani si am si o floare foarte delicata pe care eu nu permit sa fie atinsa. Este o floare de sticla foarte fina, care valoreaza foarte multi bani. Asa ca ii interzic sa o atinga. El zice "bine", iar eu zic, daca o atingi, iti voi da bataita, ai inteles?. El raspunde afirmativ asa ca suntem intelesi.

Dar cum este atat de usor de facut promisiuni, dar greu de implinit, cand m-am intors sa plec, s-a dus direct la ea si a facut-o tandari. Imediat reactia este clara: "Iarta-ma, iarta-ma! Nu ma bate! Atunci eu ca si parinte il iert.

Dar in termeni umani, pentru Hristos nu exista acest tip de iertare pentru ca cuvantul Sau este vesnic. Si daca zice ca plata pacatului este moartea, daca a existat pacat inseamna ca trebuie sa urmeze moartea. Daca e pacat, este si moarte. Dar omul nu doreste sa moara. Atunci ce se va intampla?

Tatal pe Hristos venit in acesta lume, iar pe crucea calvarului purta pacatul intregii umanitati, din toate timpurile, din toate epocile. Toate pacatele oamenilor erau pe umerii lui Isus. Iar pacatul face separarea intre om si Dumnezeu, de aceea pe cruce, purtand pacatele intregii omeniri El s-a simtit atat de departe de Dumnezeu incat a strigat: "Dumnezeul meu pentru ce M-ai parasit?". Era o perdea despartitoare. Tatal nu-L prasise, dar el fiind purtatorul pacatelor omenirii, se simtea singur. Si stii de ce? Pentru ca acolo, El suferea condamnarea la moarte, care o merita pacatosul.

Acum cand tu te indrepti spre Isus Hristos, se intampla ceva minunat. Dumnezeu te priveste pe tine ca si pe Isus Hristos, care niciodata n-a pacatuit. Dar pe cruce, Dumnezeu il privea pe Isus Hristos, ca pe toata umanitatea pacatoasa laolalta. Toate pacatele lumii erau in Hristos pe cruce. O dragoste neinteleasa, misterioasa, o dragoste pe care niciodata o vom putea intelege.

Preda-i inima ta lui Isus iar dragostea Sa sa iti inunde viata.

Dumnezeu sa te binecuvanteze.